

*Ošetko nech slúži na slávu Pánovi
a k zachovaniu pre budúce pokolenie.*

Uznesením obecného zástupiteľstva zo dňa 1. júla 1934 bol som ja Michal Bakan roľník v Sološnici, ustanovený prvým kronikárom tunajšej obce. Tejto funkcie ujal som sa dnes 10. júla 1934. Som tunajším rodákom, Narodil som sa 14. ho septembra 1888. školí som vychodil len obecné. Mojim učiteľom bol vtedy Ján Krátky. Rád sa na neho spomínam. Bol to výborny prvo-triedny ľudovychovný učiteľ a hudobník. Počas jeho pôsobenia v Sološnici vyučil tri hudobné kapele. Zomrel dňa 6. augusta 1906. v Sološnici.

Po vychodení obecnej školi obrábal som poľné-hospodárstvo pri rodičoch. V roku 1914. tem som sa oženil, V roku 1915. tem 10. januara som narukoval k 5. Pionierskému battalionu v Prešporoku, a 10. ho mája 1915 išiel som na front Rusko - polska, 20. ho septembra 1915 do Srbska, 19. ho oktobra 1916. do Rumunska, a 20. ho septembra 1917 do Talianska.

Zo svetovej vojny som sa vrátil 28. Novembra 1918. z Talianska.

Do roku 1945. bol som tesarskym remeselníkom po tom som živnosť zastavil a venujem sa ďalej poľnohospodárstvu.

Popis obce

Poloha

Obec Sološnica je najznačnejšia obec na severozápadnej strane "Malých Karpát" v bývalej župe bratislavskej, okrese Malackom, leží pri hradskej vedenej 17.km na severovýchod od Malacek, a železničnej dráhy Uhorska ves - Plav. Sv. Mikuláš a Nadmorská výška je 208m 3/10.

Obec začína sa 400 .mt od železničnej drahí, cez obec k juhovýchodu vedie priechodná cesta cez hory do Ompitalu, druhá vedie na severozápad do Hasprunky. Zo stredu obce vedie hradská na severovýchod do Plav. Podhradiu.

Obec je rozložená; pod vrchom "Rachšturm" ktorý je 748.mt vysoký a vrchom "Petrklín" pomedzi ktorými je dolina a prechodná cesta cez hory smerom k Trnave.

Kedy bola obec založená sa určite nevie. Ale sa badá že asi XIII tem storočiu. Ako vídno v kostole je monumentálna tabuľa Melichara Ballasa, ktorý XV.tem storočiu obýval hrad v susednej obci Plav. Podhradiu zvaní "Detreh" (Blasanstein, Detrekö – Varalia.)

Pozdĺž cesty cez hory sa nachodia horárne, najvyznamnejšia pomedzi všetkých je "Holind" dl'a zistenia z archive Palffického panstva v Malackách, bol vrch v roku 1400.tem menom Hutin t.j. (Dutá lipa.) Tento názov vrchu mal preto, lebo tu bola malá osadka obyvateľov, ktorí mali pred svojim domom zasadenú lipu, a uprostred osadníkov bola jedna veľká lipa. t.j. (kmen prázdny) do ktorej sa po rebríku schádzalo. Tu sa ľudia shromaždovali a svoje pobožnosti vykonávali. Ponevač v tom čase

verejné shromaždenia boli nebezpečné. Preto vyhľadávali si ľudia tajne miestností, za takú tajnu miestnosť slúžila im táto dutá lipa. Pod jej kmeňom bola vykopaná hruba jama ktorá bola znútra upravená aby sa nezasipala, do ktorej sa chodilo s kmeňa lipi dolu rebríkom. Táto miestnosť im slúžila za modlitebnicu, tu sprievali žalmi a modlili sa k Panu Bohu.

Po čas tureckého plenenia, rozlezene turecké vojska našli aj tento kraj. Keď prišli do tejto osadki nikoho nenašli v bytoch, ale počuli spev, no nemohli zistiť odkiaľ prichádza, zdálo sa im že zo zeme, zase z oblakov, - keď ale nemohli miesto vypatráť, nazdávali sa že to duchovia mátožia, preto tomuto miestu každý vyhýbal. Až po dlhšom čase keď Palffické panstvo prebralo tieto hory, a usadzovalo sem svojich robotníkov zvaných Holzhokarov z Tirolska, vtedy aj "Hulin" duta lipa dostala meno Hohlind terajší "Holind" vtedy boli aj staré lipy zrezané, a našlo sa to tajomstvo "dutej lipy".

Na tomto mieste bola vystavená horarňa ktorú používalo Palffické panstvo pre svojich host'ov počas polovačiek na divú zver, táto budova sa ešte aj dnes nachádza a je obydlie na panskými drevorubačmi, a horskými hajníkmi;

Obec má dve strany domov sedliacké hospodárske prízemné budovy. Na návsi stojí pomník padlých zhotovený z betónu s nápisom: ("Padlým hrdinom vo svetovej vojne 1914 - 1918.") ktorý zhotovil akademický maliar a sochár Andrej Kovačik v Bratislave.

Majer

V severovýchodnom konci návsi je majer, ktorý patrí Grofu Mikulašovy Palffí v Malackách, majer ma aj hospodarsky liehovar a 500.kat.jut. pozemku. Do roku 1924 bol pôzemok v rozmeru 800.kat.jut. Štatna pozamkova reforma zebrała 300.kat.jut. ktorý potom rozpaecelovala pomedzí tunajších drobných zemedelcov pridelova cena bola 1300.- kč za jedno kat. jutro.

Na majeri boli do roku 1936 mnohy nájomci; a sice: Špitzer, Kríshaber, Singer, Starošík a Miloš Rak, ktorému pre daňové nedopkatky bol súdnu dražbou odpredanú cely movity majetok. V roku 1936.tem pôzemok z liehovarom a z budovány prebral Zaviš Donat, od pózemkovej reformí.

Kostol

Pri majeri je kostol a fára, kostol je stavany v slohu barokskom, a je zasväteny ku všetkým Svätím. Kedy bol stavany kostol sa určite nevie. Patronom kostola bol bývaly Grof Mikulaš Palffí v Malackách. Teraz je patron Min. nár. obraní, zástupcu Vojanskej lesné podniky.

V kostole je rodinna hrobka zemanskej šlachty. Na lavej strane stení v kostole je mramorova socha Melichara Ballaša, jednoho to rytiera zemanskej šlachty z r.1500. o ktorom znie povest', že bol veľkym silakom; ako vydiet v obrnenom úbore je jeh postava vykresaná; Pri boku jeho postavy je polmesiac a bujaková hlava. Povest' o tomto sílákovy znie následovne:

Ráz sa stalo, že pustili na neho bujaka aby ho usmrtil, ale Ballaš ho chytil za rohy a šablú mu odrezal hlavu. Pod sochu Ballaša je nápis vyrití.

Hodie Mihi

Gras libe

*Spectabili et Magnificato Heroi Melchiori Ballasi
De Jiarmäth Combilús Illustri Dextra Magnanimo
Victorús Bellicoso animo interribíli Et admirabili
Parenti suo Observan Stephaus Balasi. fílius hoe
monumentum Pouit Obýt Vienaé Ano Chris
MDLXIII. monse 9.februarú Aetatis Suae. Anno. LVII.*

(Preklad)

Dnes mne

Zajtra tebe

Vynikajúcemu a slávnému hrdinovi
Melicharovi Ballažovi z rodu Diarmat
slávnym slubom veľkomyselnému víťazovi
bojovného duchahroznému a podívuhodnému
otcovi svojmu zachoval Štefan Baláž Syn
túto pamiatku / pomník/ postavil z Vieny
/Viedne/ v.r. 1563. 9.februara v 57.roku svojho veku.

Epitavium

Litiae Martisa Decus Celeberrimus Armis impererat
Bello in victus Nilausibus unava Mutatus Retulit
Vietor ubia Manus arois laudes Memoret Quis
Gestatri umphosmeus Petýt Coelos Nomen utruma Polum
Kostol bol posviacaní roku Pána 1397. na sviatok všetch svätých.

Kostol má významné reliquie svätých a sice :
kusok dreva Sv.kríža založene r. 1785. Plašt Sv. Anni založeny r.1788. A kost Sv.Jána Božieho založeny r.1810. Dľa starych spisov sa zistilo že roku 1561. k Sološnickej fare patrí následovné obce : Šandorf, Plav.Sv. Peter, Plav. Sv. Mikulaš a Rarbok; Spravcovia fári boli následovny: do r 1561.ho bol Moravec Mathias, 1561- 1594 Mokos (Mokossimus Stanislav) od 1629-1647 lebo 1665 Štomfaj Georg. 1665 – 1682 Thoranyí Ján. 1682 -1685. Belasicz Jakub. 1685- 1716 Martinkovies Františ. Pod tymto farárom za 1579.- zlatych šajnu bol chrám Boží zväšeny a vymalovaný. 1716 - 1727. Perieza Pavel a (Osvaldy Martin kaplan) 11.ho feb. 1727.zomrel pred poludním raneny mrtvicou. (Pochovany je v krypte v kostole.) 1727 - 1748. Nehibovies Jakub.(Malačan) zomrel náhlu smrťou stary 51.roku. 1748 -1755 Passoni Jakub zomrel 8.ho mája pochovany je v krypte v kostole 1755 - 1771 . Szlávik Michal a (Páter Cyril františkan) toho roku bol aj chrám Boží obnoveny. 1771 - 1773 ,Batovies Mikulaš (Gajaran) 1773-1795 Vajzer Ignac (pod tymto farárom zostal Rarbok samostatnu fáru) v tom istom roku bol zakupeny organ do kostola. od 1795 -1842.Dlhovsky Vavriniecz (pod týmto farárom bola obnavena veža kostola)1842 - 1863 Pulman Josef 1863 - 1866 Valko Jozef, 1866 -1870. Špringl Štefan,1870 - 1900 .Egel Anderas, 1900 -1920. Stašek Ján z (Holiča) za jeho učinovania v Sološnici, mnoho práce previedol. Vežu kostola dal obnoviť, za 1868 kor 82.fill.

v roku 1905-1906 dal vymalovať celý kostol za 4292. Kor. 52 fill.
kazateľnicu zhotoviť za 1066.kor 92.fill.

Ďalej zakúpil kostolné rúcho, zástavy, obraze krížovej cesty, Betlehem, celkový obnos zariadenia a malby bol stál 12.204.kor 81.fill tento obnos nasbíeral z milodarov.
V roku 1920tem odišiel na odpočinok do svojho rodiska (Holíčča) kde aj po dlhej nemoci roku 1931. zomrel. r.1920 -1929 bol Hránek Ján, 1929 -1934 zastupoval fáru Dp. Šíkuta Mikulaš farar z Rarboku.

V roku 1934. nastúpil na fáru Uherčík Michal, rodák z Báhona pri Trnave.

Kosol v XIV. tem storočíu bol ako modlitebnica, až po XV. storočíu po reformácií po prestupeníu do cirkví rimsko-katolickej, aj kostol si udržovali veriací. Až neskôršie keď Palffické panstvo prebralo majetky, tiež aj kostola sa stalo Patronátom.Pri kostole je cinter, ktorý sa teraz nepoužíva k pochovavaniu mrtvých, ponevač je málo miesta pri kostole.

Na byvalom cintoríne prí kostole, sa ešte nachádza náhrobny pomník z nápisom Tu odpočívaju v Kristu Pánu Martin Pavel Hlavaty zomrel v r.1775.

Na hradskej k Plav. Podhradiu u čísla 19.stoji Boží muka. Dalej na konci obce je kamenny kríž, ktorý dalí vystaviť rodina Jozef Kazička a manželka obyvateľa Sološnický r.1899.

Dalej na tej istej hradskej stojí Kaplička, zvaná “v kružkoch” ktorá je postavená r. 1717.tem, v kapličke bola do roku 1914 drevena socha Nanebovzatie Pani Marie. Kedže bola socha už od červu moc poškodená, bývali Dp.Ján Stašek, zakúpil inu sochu Pani Marie, zo Sant Vit. Tirolska, a stará socha sa dala do fare ako pamiatka, socha ma viac než 200.rokov. Na druhej strane obce pri hradskej vedenej k Rarboku je kríž, ďalej stojí kaplička Sv. Vendeína patrona dobytky založena r.1812.tom. Uprostred obce pri potoku stoja dve kamenné sochy Sv.Floriana a Sv. Jána Nepomucky.

Cinter

Na lavej strane obce sa nachádza cinter, a na cinteri je jedna hruba kaplina, v ktorej na oltári su tri veľke kamenne kríže. Kristus pribity na kríži. A po boku sú dvaja lotri, stena oltára je vykresana skameňa a v nej vykresané podoby duší v očistí horiacom plamen; Na cinteri je ešte aj 10. malych kapličiek, v ktorých su umiestnené obraze krížovej cesty. Vedlá cintera je Boží muka, pri nej je tiež cimter, ktory bol používaný keď bola v obci cholera, do tohoto cintera sa pochovavali ľudia bez vyznania. Tak bol nazvaný aj obecním citrorínom, ktory sa teraz nepoužíva.

Ďalej na slanisku zvanom je cinter Ízraelitský a pri
ňom zasa cinter Evanjelicky. Na tomto cinteri je velky
kamenny kríž z mramorovu tabulu z nápisom.:

Hier ruhet

Die Famillie Siebenfreüdt.

Johan Adam gest d .18.dec.749 alt 65 .Jähre.

seine zvej Sohne

Johan Adam gest d.21.Máj 785. alt 58. Jähre.

Johan Engel gest d. 20. Marz 800. alt 67.Jähre.

Wilhemina Friderika gest.d. 3.feb.805. alt 63. Jähre.

var verchlicht mit.

Andree Jurenak gest. 6.feb.820. alt 82.Jähre.

ihr Sohne

Stephan Jurenak gest. 26. Jánuar.997 alt 28. Jähre.

Gottseegne das erhabene gräflich Palfiche Haus

unter delfsen glor reichen Mildec deise Familie ihr

Defeyn rühig vollendet

Gevidnet von ihren Kinden und Enkeln

A-°1808

Pod obcou smerom k Hasprunke na ceste zvanej

“Vyhon” je kaplička Sv. Anni založená r. (*neuveđené*) opatrovníkom
tejto kapličky je vd. Katarína Kazičková rod. Chudá. Spomenuté
kapličky maju základne. t.j. fundacie ktoré uložene su u
cirkevnej vrchnosti v Trnave.

Škola a dôchodky učiteľa

Po pravej strane stojí rímskokatolícka ľudová škola, ku ktorej patry tiež aj pôzemok vo výmere 2.kat. jut. 645□. Do roku 1782 -1858 bola škola pod terajším popisným č.d. 215. ako je naznačené v Canonice vízítacii z roku 1782. V tejto je naznačené, že organistom učiteľom bol František Kominek ktorý vie dokonale slovensky, nemecky polovične, a latinsky vie dobre čítať a tiež aj rozumie .

Školska budova sa nachodí pod domovým číslom 215. na mieste dnešného obecného domu notariatu. (opis)

Škola je pokryta slámu a pozostáva z dvoch izieb.

V jednej izbe byva org. učiteľ a druhá je učebna.

Dôchodky org. učiteľa okrem hore označeného bytu

su následovne: Orna pôda tri pôzemky, Ribniček,

Konopisko, a Zelnica. Od politickej obce v hotovosti 10.zl.

ročne. Od veriacich sypané zbožie 14.prešpovských meric

raží. Z obecnej hory 20.vozov palivového dreva, ktoré su

povinní doviest' premienave jedon rok fárníci sološnický

a druhý rok fárnicí z filialnej obce Rahrbach.

Od jedného žiaka sa platilo učiteľovi 25.denárov,

1.mierka soli 1. peceň chleba , alebo miesto chleba 40

denárov. Roku 1795.tem školská budova zhorela, a

potom bola pokryta škridlicou.

Roku 1858. Škola sa preložila na terajšie miesto

Pod č.d. 162. Roku 1871.sa upravili dôchodky učiteľské

v prírodninach; v hotovosti na ročne 150. zlatých, ktorý plat

sa zvyší dl'a zápisnice školskej stolice r. 1876. o50. zl.

takže učiteľsky plat činí 200.zlatých ročne. r.1881. sa mu znovu zvyšuje plat o 50. zlatých ročne.

Roku 1893. bol upraveny učiteľsky dôchodok nasledovne:

I. Čisto učiteľsky dôchodok

a.) v hotovych peniazoch 300. zl.

II. Byt in natura ocenený na 40. zl.

III. Čisto kantorský dôchodok

a.) štola od jednotlivcov. 35. zl.

b.) za pečenie oplatiek z kostolnej pokladnice 5. zl.

c.) sypané zbožie 24 ½ preškorských meric raží ocenená n 68. zl. 25. krajcarov.

d.) za zvonenie od obce jedon vôz sena v cene 8. zl.

e.) v hotovosti od obce ako kantor 10. zl. 50. kr.

f.) 7.siah palivového dreva v cene 56. zl., o dovoz dreva a jeho rezanie sa stará obec.

g.) od domkarov 16.zl 30.kr.

IV. Kantorsko - učiteľske dôchodky. 1.kh. 405.° □ siah oračiny, 69.° □ siah zahrady. 1. kh.171.° □ siah lúky kat. výnos 17.zl. 14. krajciarov.

Úhrnom 556.zlatých 19.krajciarov.

Roku 1893. bola škola rozšírená o jednu triedu a bola sriadená.

II. učiteľska stanica. Tak podobne bol aj postaveny byt pre tohoto učiteľa. Dôchodky II. učiteľa su nasledovné: V hotových peniazoch od obce 300.zl. roč, byt in natura , 12.m³. palivového dreva. od patronátu na kurenie svojho bytu. Patronátom je Knieža Mikulaš Palffy. II. učiteľa nevolí školská stolica, ale ho vymenuje tiež patronát, stej príčiní ponevač na stavbu II. triedy a tiež

aj bytu II. učiteľa patronát prispel so všetkým materiálom, a okrem tohoto ročne dáva II. učiteľovi 12.mt³. palivového dreva.

Čo sa týka mena učiteľov su zaznamenaná v školskej kronike, ktorú vede tunajší správca rim.kat. ľudovej školi. Alex Nemčovsky, ktorý je tu org.učiteľom od roku 1920.

Vodstvo

Od juhovýchodu do obce tečie potok ktorý pozostáva z viac prameňov, najväčšy z nich sa vola "Holbagrunti" význam - ny prameň vody je "Hoštunková" ktorý ani počas najtuhšych mrazov nezamrzne. Takže ho používali na mlynské vodné kolo počas tuhej zimy aby neomrzlo, na panský mlyn zvaní "Iuzovsky" ktorý je teraz zrušený.

Po nízke tohoto mlyna boli sklenné hute, tam sa vyrábali sklenné lustre. Takyto jeden luster bol do roku 1931. aj v našom kostole, ktorý v tom roku spadol a sa rozbil.

Do potoka preteka mnoho vody z dolin, takže počas hrubych dažďov nestačí sa v mestí do koryta potoka, a vyleje po stranách obce. Ako v r. 1861.tem na Sv. Ducha po veľkej burke sa zvýšila voda, tak že zaplavila dolnú časť obce, v ulici k. Plav. Podhradiu vedenej do domu č. 29 vtrhla voda na výšku 80 cmt. odkiaľ museli cez okno vyniesť jednu služku aj s dieťaťom.

Roku 1902 na Kvetnú nedeľu zrázu sa rozpustili snehy na horách, a veľký príval vody prišiel. tak že celá spodná časť obce bola zaplavená.

Pri fáre voda na ceste vymlela ohromnu jamu a roh farskej budovy bol podomlety. Prechod z budovy č.2. zmemožneni cesta bola až 6.mt široko a 5.mt hlboko vytrhana. Dalo to mnoho práce kym sa cesta opravila aby sa mohlo po nej jazdit do pola.

Útvar

Pôda nad obcou je studená a hlinistá, pod obcou je kamenista a piesočnatá. Nad obcou je kamenolom na pôzemku urbariatov zvanom "Hoštunek" tento kameň je vapencovy, ale na druhom mieste sa nachádza iní kameň tvrdy ktory nie je na stavbu domov súci, ale ho používaju na silničné cesty.

vola sa "Melafir". Pisek sa kope tiež na pôzemku urbarialistov. "v Mláke" zdáleny jednu hodinu cesty od obce pri vode "Rudava".

Poloha

Roku 1930.tem mala Sološnica 1476. 1442.ha rolí, 75.205 ha. zahrad, 1.221.733.ha lúk, 588.1162.ha pastvin, 3.691.1291.ha. lesov, 227.1477.ha. zastavenej plochy, vynice 687 □ celkom. 7.282.603.ha rozlohy. Pôzemkova daň činila 7832²⁰/100 Kč.

celkova daň činila 39.160.⁹⁸/100Kč.

Roku 1870- 1871 bola prevedená komesacia pôzemkov v Sološnici. roku 1897 bola obnova mapi obce Sološnice.

Miestne názvy

Obec ma názvy : Hoštáky, Horný koniec, v Potokoch, Slanisko, Betlehem, Habansky dvor; Dalej pozemky na bokoch. obce sa menujú : Zahumenice, po níže hradскеj "Dolini" nad. hradsku "Polhory" Dalej "Kozčka" nad ňu "Paseky", z druhej strani "Nižiny" "Pod vapenicku" "Papežuv kút" "Kružky" povíše. "Pod čertovu" pod obcou sú "Dlhé kuse u Elzifa" "K furtu dolu konce" "Pod čajkama" "Žangovské" "Holeška" "Bíla hlina" vedlá "Horny les" "Rokicini" "U furta". Na druhej strane k západu su pôzemky: Padelky, Zelnice, Dzíly, Šuty, V uhliščach, Pod Bažantnicu, Humenice, Hoštacké, Pri Rybničku, Nad Mláku, U Výhona. Na pravom boku obce je les zvany "Hrabnik", nad obcou na lavej strane je maly les zvany "Obora". A pri nej je pasienok "Slanisko", ktorý je už mnoho zastavený obytnými domkami. Nazev tohoto miesta dostalo. stoho, keď ešte na tom mieste bol les, a vňom boli dolniska pre. divu zverinu. Keď les vyrubali ostal tam pasienok ktorý trvá až po dnes. Viac než polovica bola upravena na role, ktoré su veľmi vynosné. Pôda je piesočnata hlina.

Obyvatelia

Roku 1920.tem. napočítane bolo v obcí v 224. domoch 1282. obyvateľ'ov, stoho 619. mužských a 663. žienského pohlavia. dl'a naboženstva 1236. katolikov, 1. evanielik, 43.izraelitov, 2.iného vyznania

Značna časť obyvateľ'stva živy sa zemedel'stvom, čiastka je zamestnaná v zíme v horách rezanym dreva.

Zo živnostníkov su 2 kovačí, 1. strojný zámočník, 2. pekári, 4. obchodníci s miešaným tovarom, 2. mäsiari, 2. hostince, 1 potravné družstvo s vyčapom, 2. krajčíri, 4. obuvníci, 1. holíč, 5. stolarov, 2. tesarsky remeselníci, 1. Úverové družstvo, 1. Vodné družstvo.

Obec ma železničnú stanicu ktorá je vzdialená na 400 mt. od obce. Na výstavbu tieto železnice, Obec Sološnica poskytla podiele v r. 1910. tom v obnosu 17.000.- Korun. od tohoto obnosu obec nedostávala žiadné dividenda. Železničná prevádzka bola otvorena 7. decembra 1911.

Úrady

Obec Sološnica patrik súdnemu okresu Malacky, kde je berný úrad, Okresný súd a dochodkova kontrola.

V obci je sriadená aj štvortriedna meštianska škola, do ktorej dochádzajú žiaci z Ralboku, Plav. Podhradia a Plav. Sv. Mikuláša.

Farský kostol pre občanov rímsko - katolíckého vyznania je v obci i s fáru, ku ktorej patrí aj pôzemok vo výmere 26. kat. jut.

Izraeliti maju tiež svoju synagógu v obci.

Poštový úrad je v mieste, a listonoš každý robotný deň dochádza s poštovými zásielkami ráz denne do Plav. Podhradia.

Lesy

V tunajších horách býva príjemne najmä v lete, sú tu pekné výhlady z vrchov, ktoré navštevuje mnoho turistov.

Najviac vidíme tuná stromov bukových, hrabovych, dubových, menej smrekov, jaseňov, modrín, brezí, borovic, agátov, olší, topolov, lip a vrby. V tarších porastoch hlavou drevinou je buk, mladšie porasty sú jaseň a smrek.

Hlavným produktom lesov je drevo pochádzajúce z hlavnej ťažby na palivo.

V tunajších horách je zavedené prerezavanie stromov, aby sa prirodzeným spôsobom hora zalesnovala.

Úžitkové drevo predáva sa väčšinou z ruky, palivové drevo tiež, úžitkové drevo kupujú remeselníci zvaný vydlári, ktorý vyrábajú z neho vydlí, hrable, kosiska, lopati a ine hospodárske náradia pre roľníkov.

Vedľajšiu ťažbu hory poskytujú huby, jahody a iné lesné plodiny, ktoré chudobní obyvatelia zbierajú a predávajú. Horsku trávu kosia niektorí občania pre panstvo za tretinu. Ďalej z jedlých húb najviac nachádzajú sa tuna, dubák, kozák, májovka, kuriatka, špičky a svinuvky. V letných mesiacoch su najviac oplodené naše vrchy červenými malinami, na jeseň zase červenými černícami z ktorých si ľudia dorábajú vína.

Z krovín vidíme obyčajný hloh, makita, planá trnka, svíb a živý plot.

Z užitočnej zvereny vidieť jelene, lane, srnce, zajíce. v roku 1905 bol k nim privezené divé ovce (muflóny) ktoré sa za pár rokovhoje rozmnožili

Škodná zver je tuna divá sviňa, jazvec, líška, tchor Kuna, a vodné potkany, ktoré najviac poškodzsvahy kanálov.

V potoku sa chodia pstruhy, šťuka, jalce olšuvka aj iné druhy rýb. Z hadov vidieť tu užovku na stránach aj vretenicu a hojne jašterica

Vtáctvo je tuna hojne a sice: kaňa, krahulec, sova, sojka d'atel' černý, kukučka, čajka a iné drobné vtáctvo Jarabice tiež Vdost' hojnóm počte oživujú tunajšie polia zvlášte je priaznivé leto s hojne rozmnožia. Tiež aj bažantov tu vidieť. Dalej šediva vrana a havran su hojne zastúpené. Bocian, divé husi sulky sa objavia na jar a v jaseň, dive kačice sa tadi tiež držia.

Podnebie

Podnebie je drsné. Prvé mrazy nastávajú pri konci októbra a posledné ku koncu apríla. Silnejšie mrázy dostávajú sa v novembri, koncom roka pôda úplne zmrzne.

Z jara v marci rozmrzne orna zem, takže roľníci započnú orať a siat.

Sneh začína padat' v novembri, prestáva v marci. V zime bývajú veľké záveje snehu, takže musia občania chodiť na hradsku k Rarboku a Plav. Podhradiu odhadzovať sneh, aby sa mohlo po nej jazdiť.

Prve búrky začínajú obyčajne v apríli, Prietrž mračenje je zriedkavým zjavom ale krupobitie sa objavuje každé leto.

V lete podúva vetrík obyčajne od juhozápadu, pritom najčastejšie prší. V zime fučí ostrý vietor od severovýchodu. Keď počuť horu "Petrklín" hučať a tiež "Rarbovské zvony" prinde letné počasie a možno očakávať skorý dášť.

Poľne hospodárstvo

Poľné hospodárstvo do posiaľ u nás na malom kultúrnom stupni. Tunajšie pôzemky sú veľmi chudobné na vápno, k tomu atmosférické zrážky škodia na polia, ktoré sú vystavené tuhým mrazom od severovýchodu. Vegetačná doba sa vždy oneskorí. Orná pôda je složená v troch složach jilovita, štrkovita a piesočnata.

Pestovanie cukrovej repy sa len v pár rokoch započalo. A sice až sa previedla u nás meliorácia pôzemkov. Obrábanie polí stalo sa tiež účelnejším ako pred Melioráciu, hnojenie sa prevádza maštalným hnojom.

Zavedený striedavy postup siata, a výmena semien sa uplatnili, ktoré do roku 1920 sa málo užívali, pri lepšom obrábaní polia, zvýšil sa aj stav užitkového dobytku.

Urodí sa na 1. kat. jut. priemerne 8-9 mandelov Raži, 9 mandelov pšenice, 10 mandelov jačmena, 10 mandelov ovsa, 90 -100 vriec zemiakov, 100q cukrovej repy, a 7-8 q kukurice.

Havné plodiny sú : Raž, pšenica, jačmeň, ovos sa seje málo, a to len po d'ateline, ktorá sa v jaseň po ore a na jar sa do toho zaseje ovos, ktorý dá dobrý výnos.

Žatva obnáša 6- 7 q u ozimny. 7.q u jariny. zrna, 7 q slámý za normálnych rokov na 1 kat.jut.

Červená d'atelina i vojtaška darí sa dobre, Prvá dáva dve, druhá tri seče, úroda činí ročne 25 q z kat.jut suchého krmiva.

Zemiaky pestujú sa len pre vlastnú potrebu kŕmeniu ošípaných.

Pestovanie repy sa používajú teraz zmeliorované pôzemky ktoré sa zorú a prekopávajú, do ktorých sa potom said repa kŕmna taktiež cukrová . Cukrovka sa predava do družstevného liehovaru v Plav. Podhradiu, alebo mieste. Skrojky a chrašte si roľníci nakladajú do jam ku kŕmeniu dobytká.

V posledných rokoch sa rozmnožili v repe pandravy, vši hraboši, v obilii zas hrdza a sneť, čo značne výt'ážok znižuje . Aby sa dosiahlo čým väčšej úrody, užíva sa viacej železného náradia k obrábaniu pozemkov ako pluhy, kultyvatore, železné brány, valce.

K siatu sa hodne užíva siacích strojov, tiež aj k siatiu repy.

Obilie mláti sa výhradne strojom, motorovým aj elektrickým pohonom (t.j.) prúdom.

Dobytok

Domáceho dobytká je pomerne málo lebo výnos krmyva je maly. Počas svetovej vojny rozmnožil sa chov kozí, tiež aj ošípaných. Na ktoré ale z roka na rok ide choroba zvaná červenka a dúl. Tieto choroby sa vyskytujú v mesiacoch letných, ktoré sú hrubým postrachom roľníkov. Po vojne ceny dobytká veľmi stúpili . Ovce boli pestovane u nás pred štyridsiatimi rokmi. Vtedy jednotlivy roľníci mali až 10. kusov oviec s ktorých pozostávalo jedno stádo vyše dvesto kusov. Keďže sa výnos z oviec nepáčil roľníkom tak sa chov oviec zanedbal čo by bolo teraz osožné.

Pašínku je dosť a lepšej akosti ako bolo pred štyridsiatimi rokmi. Chov hovädzieho dobytku je dosť ťažký, lebo stále kŕmiť ho cez leto v maštali je nemožné a pastva je dosť ďaleko vzdálená od obce na asi jednu hodinu cesty. a to po tvrdej kamenistej ceste. Chov dojníc je u nás rozmanitého druhu Simenskés, bernsko- hanacke, Tirolske. a iného chovu.

Sliepok a inej hydiny je pomerne málo, lebo každé leto mnoho vyhynie na mor. Holubov vydiť v malom množstve.

Včelárstvo sa tiež málo pestuje lebo nezodpoveda u nás počasie pre ne, tuna panujú silné vetre a studeno, práve vtedy keď má byť najlepšia snaška medu.

Ťážnym dobytkom A dosť v gazdovstve sa používajú kone, volí tiež i krávy , vlastného chovu. Kone kupujú roľníci na trhoch.

Lúky

Lúk je tu málo, lebo po prevedení meliorácie sa lúky značne osušili, takže strý trávny koreň vyhynul, lúky sa orú a prekopávajú, vyrobené umele zalúčujú, čo sa ťažko ujíma koreň nového semena.

Záhrady

Vysoká otvorená plocha s pozdnými mrámi a silnými vetrami neslúži ovocníctvu v našej obci;

Pozdĺž hradskech boli vysadené ovocné stromy, ktoré boli viac razí mrázom poškodené, takže sa museli vždy vyriadiť a nahradiť zase novými.

Po záhradkách sa najviac pestujú jablone, hrušky, slivky, Orechy, tiež aj čerešne. Stromy trpia najviac rakovinu a hmyzom.

Ošetrovanie stromov obmedzuje sa natieraným kmeňa vápnom. Na list upotrebuje sa modra skalica rozpustená vo vode a smiešaná vápennou vodou, týmto roztokom sa postrekujú stromy.

Požiare

V roku 1857 na jeseň vypukol požiar na hornom konci obce, počas hrubého sucha a veľkého vetra za pôl hodiny bola celá obec v plameňi. Ľudia boli práve na poli kopali zemiaky, ktorý boli doma nemohli ničoho oratovať, iba len svoje hole životy. Dobytok čo bol v mášťalách sa podustil, ľudia vyviezli voze, pluhy aj iné hospodárske náradia do potoka ktorý tečie cez obec, ale aj tam pohorelo všetko, len železo zostalo na mieste.

Požiar si vyžiadal aj 12 ľudských životov, ľudia ktorý sa chceli zachrániť v pánskom mlýne uprostred obce, ktorý bol pod škridlicou. Ale aj ten sa chytil a zhorel, ľudia tam uschovaný sa podusili a zhoreli. Ľudia boli olupení o celú potravinu na zimu, domy zhoreli do zeme, s celej obce ostalo len 6 domkov a kostol ktorý bol krytý škridlicou a bol mimo radia domov, ostatné domy boli pod slamu.

Vtedy sa zadlžila obec, takže podnes cítia potomkovia niektorých rodín toto zadlženie. Lebo asi päťtinu chotára odpredali ľudia susedným občanom začo mohli, aby si len v prvom rade potraviny na zimu zaobstarali, a domky znovu vybudovali.

Palffické panstvo venovalo vyhorelcom drevo na Stavbu. Remeselníci boli pozhaňaný bars aký neodborníci. Vrchnostenské úrady nedozierali vtedy na stavby ako teraz. Aby bol obec znovu úhľadne vybudovaná, Ale staval každý ako chcel. Jeden dopredu, druhý zase do zadu, a zase len pod slámu, čo potomkovia im dodnes zazlievajú. Požiar zapríčinili deti, bolo im zima a založili v šope oheňkde bola sláma, ktorá sa chytila, a tak cela obec lahla popolom. Staršy ľudia mnoho krát aj upozorňujú svoje nedospelé dietky na toto nešťasie ktoré zapríčinili deti. Ale I to je chybou, že rodičia sú neopatrný a nechajú zápalky na dosah ruky svojim deťom.

Úpadok dobytká

V roku 1866.tom bol veľký úpadok dobytká, choroba. slintavka, a slezinová sneť. Ľudia zalamovaly rukama nad túto stratú živobytia. Niektorym roľnikom vyhinul všetok hovädzy dobytok, uhynutí dobytok nestačili ani zakopávať, miesto pre zdochlinu, bol použitý malý les na pravej strane obce zvani "Hrabník" do tohoto vyvážaly. uhynuté dobytkí.

Bolo to v lete a nedobre zakopaná zdochlina začala hniť, s čoho nastal ohromny smrad v a zápach, takže nebolo možno z že otráveného vzduchu po hlnúť. Zápach zdochliny zaplnil celu obec. Dalej po dochli aj. v obci skoro všetky kočkí a psi, ktory sa v noci túlaaii a. zdochlina vyhrabavali a žrali.

Epidemia

Na to ten istý rok 1866 mesiaca august priniesol strach

a hrôzu pre občanov totižto "Choleru". trpké časy ktoré obec prežívala zachovali sa v pamäti ľudu do dnes. Túto strašnú nemoc zavliekli sem "Pruskí vojaci". Ako písomný dôklad o tejto pliage nachádzame vo farskej cirkevnej matrike. Tak matrika úmrtná v roku 1866 august vykazuje úžasné číslice : od augusta do októbra 1866 to je za dva mesiace zomrelo v obci Sološnici na cholera 150 ľudí. Strach a hrôza každého sužovala, ľudia sa báli jeden druhého navštevovať , ba aj zomrelých na cintere odprevádzať. Zvoniť tiež bolo zakázané, lebo tým sa ľudia ešte viac strachovali. Istá žena menom Šperglová niesla si s pol'a fazuľu bola na varenie a na ceste zomrela. Pruskí vojaci ktorý tu boli ubytovaní Sprvu si toho nevšímali, ale keď cholera aj medzi ich čati sa vrazila a počala tam kosiť. Takže aj jeden veliteľ zomrel, a mnohí vojaci. Tak rýchle sa pobrali od nás preč.

Ako náhle odišli pruskí vojaci, začala sa aj cholera tíšiť, že boli dni keď sa v sološnici 6 -8 pohrebov denne, ba jeden deň až 10 pohrabov . Niektory ľudia vyšli s cholere. Ale neskoršie zas onemocneni a zomrali na chorobu "Tifus".

V roku 1893 od 1. dec. do 12. feb. 1894. vypukol v obci "Šarlach" na túto chorobu ochorelo 120.detí z ktorých 22. zomrelo, škola bola po celý pôl rok zatvorená.

Živelna pohroma

Roku 1867 v máji bol Veľký mráz a napadol sneh, práve keď bolo obilie a ovocné stromy v kvete. Ľudia striasali sneh z ovocných stromov, tým ich ešte viac poškodili. Obilie na poliach ležalo na zemi ako povalcované jednotlivé. Vý ľudia sťahovali sneh z obilia povrazami, aby vstalo. A to bolo ešte horšie, lebo tuhý mráz poškodil už započaté zrno ktoré po tomto čine úplne mrzlo tiež aj polámané steblo.

Po tejto pohrome nastala drahota, zvlášť obilie ktoré si museli na semeno a na chlieb na zimu zaopatriť.

Ráž stála v tom roku 18 – 20. zlatých prešporská merica. K tomu ani nebolo ho možno vykúpiť. Ľudia dávali za obilie drahé vyšívané plachty a iné drahocenné veci aby sa mohli zásobiť na zimu.

Boli jednotlivé rodiny, čo cez celú zimu nejedli chleba ale zemiaka má a kapustu tíšili svoj hlad.

Polia ostali viac než polovica nieobrobená uhorom, lebo ľudia nemali nadostatku semená na siat'e, a na sadzenie. Až o dva roky neskôr sa úroda trocha zlepšila a ľudia sa trocha trocha zveladili. Ale ťažko sa dalo nahradiť po toľkej pliage ubýdnené ľudstvo hospodársky povzniesť.

O podporu sa nebolo ku komu utiekať. Štát nemal žiadnych prostriedkov. Ľudia boli odkázaní sami na seba a na Božie požehnanie.

Rok 1872 .tiež bol nepriaznivý, ako prišlo jaro sným sa dostavili pršky, po jarných prácach, sa dažde obnovili, takže zemiaky zasadene zhnili. Do obilia sa chytila planá vyka, ktorá zatiahla cele siatiny . Pred žatvou celý chotár bol modrý ako obloha. Prišla žatva, sožaté obilie nemohlo pre dlho trvajúce dažde uschnúť, 6. týždňov trvajúce dažde bola znemožnená sklúdzeň obilia. Ľudia hákmi trhali mandele na poliach, ktoré boli porostlé. Niektorí ľudia akonáhle skosili obilie, ihneď pozvážali do stodol, ale nevyschle obilie sa sparilo a zhnilo.

V rokoch 1880 – 1888. boli tuhé zimi a mnoho snehu, v týchto rokoch boli aj ohromné záveje. V záhrade pod cantorínom bolo na 8 metrov snehu, ktorý tam trval až do žatvy, zajace ohrizli vršky stromov.

Jelene, lane, a ina divá zver chodila až do dediny, stalo sa že psi v noci roztrhali laň na prostred obce na ulici ľudia chytali ustatú zver po záhradách a varili, piekli. Tieto zimi spomínajú starší ľudia že mali divočini v bars v ktore dome ako len chceli. Jeleniu, diviaky, srnčí a zajace bolí bars kde pod šopu ukryte alebo stodole. Jarasbice zmrzli a hladom vyhynuli pár rokov nebolo ani poľovačiek kým sa zver nerozmnožila.

Hasičstvo

Roku 1881-om 21.ho augusta bolo založené na v
Obci dobrovoľné hasičstvo, z tej príčiny lebo ako prišlo leto
už začali ohne v obci. Ohne boli vždy založené zlým člo-
vekom , ktorého nebolo možno príčine pristyhnut. Ľudia
si neboli isty že do rána nebude jeho dom v popol obrátený.
Preto po v označení deň sišli sapoprední občania
obce Sološnice a radili sa ako by založili "Hasičský spolok",
ktory by slúžil pre záchranu obce proti požiarom.
Zakladateľia dobrovoľného hasičského spolku v
Sološnici boli nasledovní:
Egel Andree rim. kat. farár , Spitzer Mortz statkár,
Lederer Ignác statkár, v Rarboku, Spitzer Karoly statkár
v Plaveckom Podhradí a Rozkop Ignácz krajčir z Malaciek.
Matričná kniha i so zápisnicama sa ešte dnes
nachodí v úschove, v matrike na prvej strane je napísané:

Sr. Majestät der
König Franz Jozef I als unsterstützendes.

Mitglied.

Ö felsége

I. Franc Jozef király mint pártoló tag.

Sr. Ourchlaucht.

Fürst Nikolaus Palffy ab Erdöd.

als Protector und Präses.

Föméltóságú.

Herceg Pálffy Miklós ad Erdöd mint védnök.

Spovedné tajomstvo

Ako je spomenuté na prednej strane ohľadom požiarov Stalo sa že človek že istý človek Ž.J. bol v hore postihnutý nehodou, t. j. privalený fúru dreva, dovezli ho domov ťažko poraneného Pri zaopatrovaniu sviatosťámy vyšlo najavo spovedné tajomstvo. Lebo v dome menovaného bol malý chlapec schovaný na peci a vypočul spoved' nemocného. Ako náhle odišiel kňaz od chorého, chlapec sa objavil a na ulici svojim kamarátom prezradil spoved', že jejich tatinek zapalovali stodoli. Ten istý človek zraneniu podlahol a tak sa trocha aj požiare zamedzili.

Na vyzbrojenie hasičstva poskytli podporu jednotliví dobrodinci a milovníci hasičstva finančnú pomoc a síce: po 80. Zlatých, 40 zl. , ďalej po 5 zlatých, po 2 zl. a po 1 zl. Za tieto zozbierané peniaze zakúpili sa v prvom rade čakan a opasky. Bluze a nohavice si hasič zaobstaral sám zo svojho. A to akým spôsobom! V tom čase u nás nosili ženy sukne s modro Čierneho súkma. A tak manželka vd'ačne svojom manželovy hasičovi prepustila túto látku, s ktorej mu krajčír zhotovil peknú blúzu. Takže za krátku dobu bolo hasičstvo vystrojené veľmi pekne. Cvičiteľia bolí vyslužení vojaci a podôstojníci.

Neskoršie keď už spolok dobré vycvičení bol, aj požiare utichly lebo cez letné tri mesiace vydržovali nočnú stráž.

Stalo sa že viac rázy podarilo sa hasičom oheň pri zárodku zlokalizovať.

Spolok neskôr založil sosip obilia, čo im ktomu mnohý občania prispeli z pár kilogramama.

Obilie majú len jačmeň a ovos, ktorý na jar rozpožičajú pomedzí občanov rovnú mieru, a v jeseň im ho zase vrátia vrchovanú, z čoho im pozostáva pekný zbytok, ktorý odpredajú a s toho si zakupujú potrebné veci k hasičstvu, ako hadice, oblek bá aj na motorovú striekačku venovali v roku 1931 Kčs 4000.-

Založenie družstva Roku 1909.-tom 23.-ho mája bolo založené Úverné družstvo v Sološnici s obmedzením ručením, zakladateľom bol Štefan Danihel org. ,uč. rímskokatolíckej ľudovej školy. Ktorého stal predsedom a účtovníkom družstvo malo pri založení 167 členov 1.832 korún účastinnej istiny. Družstvo veľmi dobre účinkuje pre miestny ľud. Lebo usporené peniaze si môže bezpečne v ňom uschovať, úraduje sa vždy v nedeľu po poludní, takže sa nestratí čas v robotný deň.

Družstvo vykazuje obrat z roku 1933 na vkladoch Kčs 181.166, 20 hal, na pôžičkách, Kčs 120.450,50 hal; rezervny fond Kč 50.097, 20 hal.

Od roku 1900 - 1933 vklady činia Kč 2.125. 516, 60 hal. pôžičky poskytlo Kč 1.034.443,35 hal.

Nebíť úverového družstva u nás tieto číslice by sa vykazovali v iných Bankách, ba ešte omnoho väčšie, lebo družstvo nebere také vysoké percento ako iné peňažné ústaví. Ba aní náš roľnicky ľud by nemal takého osuhu s toho čo dnes, lebo družstvo spravuju len jednoduchý roľníci.

ktory sú len malým poplatkom honorovaní. Družstvo. každoročne zo zisku venuje istú časť na dobročinné ciele. pre dobro občanov.

Zosunutie pôdi

V roku 1990. tem na jar sa zosunula pôda na našom. chotári zvaní "na Jamách" a "Nižini" v rozmeru asi 8 kat.jut. aj zo stromami pôda sa pohla následkom dlho trvajúcich dážďov. Majitelia pôzemkov utrpeli značnu škodu na pozemku, lebo orna pôda sa shrnula na hrbi aj so siatinu.